

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: J. K.
bytem [redacted]
zastoupena advokátkou Mgr. Danielou Hnídkovou
sídlem Podhorská 434/6, 466 01 Jablonec nad Nisou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, IČO 70891508
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2017, č. j. OD 1326/17-2/67.1/17359/St

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého ze dne 13. 11. 2017, č. j. OD 1326/17-2/67.1/17359/St **se zrušuje** pro vady řízení a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 16 600 Kč,

k rukám její právní zástupkyně Mgr. Daniely Hnídkové, advokátky, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 9. 2017, č. j. 78548/2017.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť se neřídila ustanovením § 4 odst. c) [*pozn. soudu* jde o zřejmou nesprávnost, správně mělo být uvedeno písm. c)], § 67 odst. 8 tohoto zákona. Uvedeného přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že dne 18. 1. 2017 v 10:37 hod. v obci Jablonec nad Nisou na ulici Mírové náměstí před kinem Radnice na přilehlém parkovišti zastavila a stála (parkovala) s vozidlem ■■■, registrační značky ■■■ na vyhrazeném parkovišti – reserve označeném svislou dopravní značkou IP 12 (vyhrazené parkoviště), se symbolem č. 225 osoby na invalidním vozíku, s 2x dodatkovou tabulkou E8a (začátek úseku), E 13 – text (pro uživatele bezbariérového přístupu 2 x), a dále vodorovným dopravním značením V10f (vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo těžce pohybově postiženou), určeném pro vozidla označená parkovacím průkazem 07 (označení vozidel přepravující osoby těžce zdravotně postižené), kdy vozidlo nebylo tímto parkovacím průkazem označeno, což je zakázáno, tedy na uvedeném místě nerespektovala uvedené dopravní značení, když řádně neoznačila vozidlo parkovacím průkazem 07. Za přestupek byla žalobkyni uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/2000 Sb., o přestupcích, a § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 5 000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení 1 000 Kč.
3. Dne 23. 1. 2017 obdržel správní orgán I. stupně od Městské policie Jablonec nad Nisou oznámení ze dne 18. 1. 2017 o podezření ze spáchání shora popsaného přestupku, k němuž městská policie připojila úřední záznam o zjištění přestupku a fotodokumentaci pořízenou na místě přestupku.
4. Správní orgán I. stupně vyzval zjištěného provozovatele vozidla ■■■ k zaplacení částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, provozovatele vozidla poučil o možnosti sdělit totožnost řidiče v době spáchání přestupku. V písemném vyjádření sdělil provozovatel vozidla ■■■, že vozidlo v době spáchání přestupku používala jeho manželka – žalobkyně.
5. Tu správní orgán I. stupně vyzval k podání vysvětlení, žalobkyně v písemném vysvětlení k věci sdělila, že dne 18. 1. 2017 zaparkovala na místě vyhrazeném pro držitele průkazu ZTP, na palubní desku umístila průkazku ZTP, která se zřejmě při zabouchnutí dveří svezla do postranní kapsy dveří, kde ji později našla.

6. Na základě vyjádření provozovatele vozidla a písemného sdělení žalobkyně správní orgán I. stupně zahájil s žalobkyní přestupkové řízení. K projednání přestupku nařídil správní orgán I. stupně ústní jednání na 28. 4. 2017. K ústnímu jednání se žalobkyně nedostavila, přestupek byl projednán v přítomnosti jejího zmocněnce – manžela ■■■ (provozovatele vozidla). Při ústním jednání správní orgán I. stupně provedl dokazování, jednotlivé listinné důkazy byly označeny v protokolu o ústním jednání. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že přiloženou fotodokumentaci z místa přestupku a svědeckou výpověď strážníka ■■■ bylo prokázáno, že uvedeného dne na vyhrazeném parkovišti pro vozidla s označením 07 u radnice před kinem na ulici Mírové náměstí v Jablonci nad Nisou stálo předmětné vozidlo, aniž bylo označeno parkovacím průkazem 07; vozidlo nebylo parkovacím průkazem prokazatelně a viditelně označeno, bylo označeno pouze přenosnou kontrolní kartou č. V 1074/2015 na jméno ■■■, která opravňuje k vjezdu do pěší zóny.
7. Poté, co byla žalobkyně vyrozuměna o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí, uplatnil její zmocněnec námitku podjatosti. Usnesením ze dne 14. 7. 2017, č. j. 62196/2017, tajemník správního orgánu I. stupně rozhodl, že žádná z úředních osob oddělení přestupků není vyloučena z řízení, provádění souvisejících úkonů a vydání rozhodnutí v dané přestupkové věci, proti tomuto usnesení žalobkyně nepodala odvolání. Rozhodnutím ze dne 11. 9. 2017 správní orgán I. stupně shledal z popsaného přestupku žalobkyni vinnou.
8. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný konstatoval, že o námitce podjatosti proti oprávněným úředním osobám uvedeným v záznamu o určení oprávněné úřední osoby řádně rozhodl služebně nadřízený pracovník daného odboru tajemník Magistrátu města Jablonec nad Nisou usnesením ze dne 14. 7. 2017 tak, že žádná z oprávněných úředních osob není vyloučena z daného řízení, proti usnesení nepodala žalobkyně odvolání a usnesení nabylo právní moci dne 15. 8. 2017. Podle žalovaného se žalobkyně nejpozději při ústním jednání dne 28. 4. 2017 dozvěděla, kdo jsou oprávněné úřední osoby, námitku podjatosti neuplatnila bez zbytečného odkladu. Žalovaný upozornil na to, že v průběhu řízení neprovádí všechny úkony pouze jedna osoba, ale různé osoby, které jsou vedeny jako oprávněné úřední osoby v daném řízení, postup nebyl v rozporu se správním řádem ani zákonem o silničním provozu ani přestupkovým zákonem. Bylo prokázáno, že žalobkyně je držitelkou parkovacího průkazu s označením 07 ze dne 23. 8. 2011, č. ■■■, s neomezenou platností. Žalovaný ale zdůraznil, že žalobkyni v řízení nebylo kladeno za vinu, že není držitelkou platného parkovacího průkazu. Ke zpochybnění fotodokumentace žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu je zřejmé, že přestupek by zjištěn dne 18. 1. 2017 v 10:37 hod. hlídkou městské policie, spisový materiál obsahuje i fotodokumentaci z místa přestupku, pro její užití není zákonnou podmínkou uvedení data pořízení fotodokumentace. Správní orgán I. stupně zajistil svědeckou výpověď strážníka ■■■, ze které je zřejmé, že přestupek by zjištěn a zdokumentován, což je podpořeno i skutečnostmi uvedenými v úředním záznamu, který strážník sepsal a který potvrzuje skutečnosti uvedené v jeho svědecké výpovědi. Správní orgán I. stupně vycházel z vysvětlení žalobkyně, ve kterém se doznala, že vozidlo na uvedeném

místě zaparkovala ona, její zmocněnec, jako provozovatel vozidla, dříve uvedl, že vozidlo skutečně používala žalobkyně. Žalovaný proto odmítnul pochybnosti, že k uvedenému jednání došlo dne 18. 1. 2017. Žalovaný nepřijal námitku týkající se krajní nouze, neboť z vyjádření žalobkyně nebylo zřejmé, že by odvracela nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. K tvrzenému nepřátelskému vztahu zmocněnce k oprávněné úřední osobě správního orgánu I. stupně žalovaný uvedl, že mu popisované skutečnosti o jiném přestupku řízení vozidla nejsou známy. Vyjádřil se pouze k uložené pokutě, uvedl, že správní orgán I. stupně nemohl od uložení pokuty žalobkyni upustit a nemohla jí být uložena ani pokuta nižší, uložením pokuty na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí byl také zohledněn zdravotní stav žalobkyně. Žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 11. 2016, sp. zn. 19 A 15/2016, a konstatoval, že správní orgán I. stupně dospěl k správnému závěru, že pokud žalobkyně porušila § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu, přestupku se dopustila. Ve věci je podstatné, že vozidlo, které nebylo označeno parkovacím průkazem, stálo na parkovišti vyhrazeném pouze pro vozidla parkovacím průkazem označená. Označení vozidla parkovacím průkazem je klíčovou okolností pro kvalifikování přestupku, ve věci je irelevantní, zda žalobkyně je či není držitelkou průkazu pro osoby se zdravotním postižením a parkovacím průkazem. Žalovaný zhodnotil zavinění ve formě nedbalosti nevědomé shodně jako správní orgán I. stupně.

II. Žaloba a její doplnění

9. V první žalobní námitce žalobkyně namítala, že ve věci rozhodl orgán, u něhož jsou dány důvodné pochybnosti o jeho nepodjatosti. O uplatněné námitce podjatosti bylo rozhodnuto, aniž by se jiné osoby podřízené vedoucí oddělení L. T. k námitce vyjádřily. O námitce podjatosti z tohoto důvodu nebylo řádně rozhodnuto, závěr, že osobní vazby oprávněných úředních osob vůči zástupci žalobkyně nebyly prokázány, jsou pouhou spekulací, není zřejmé, jak byla podjatost prokázána či prokazována. Podle žalobkyně způsob manipulace s danou věcí po zákonném přidělení referentu Bc. ■■■ potvrzuje pochybnosti o nepodjatosti celého správního orgánu, přičemž podobných machinací se L. T. dopustila též v jiné věci, kdy si rovněž převzala věc k vyřízení. Pro ilustraci nepřátelského vztahu žalobkyně dokládala stížnost na vedoucí ■■■, kterou dne 7. 7. 2008 podal zástupce žalobkyně.
10. Žalobkyně dále namítala, že na přiložené fotodokumentaci chybí datum jejího pořízení. Žalobkyně uváděla, že fotografie byly pořízeny mnohem později, když bylo zřejmé, že se žalobkyně hodlá právně bránit. Strážník (zřejmě ■■■) musí ve svém postavení potvrdit, co se od něj žádá. Podle žalobkyně nebylo najisto postaveno, že uvedeného dne na místě vozidlo odstavila, protože tam s ním parkuje často. Jde o jedno z nejbližších vyhrazených parkovišť pro osoby s průkazem ZTP poblíž jejího bytu v P. 6, nebyl problém fotodokumentaci dodatečně pořídit. Podle žalobkyně byl zpochybněn čas skutkového děje. Při podání vyjádření žalobkyně

vycházela z toho, že přestupkový orgán má skutečnost postavenou na jisto, proto se k uvedenému datu přihlásila. Uváděla, že vždy, když použije vozidlo manžela, průkaz někam řádně umístí na palubní desku nebo za sklo dveří, v tomto případě musel průkaz zapadnout do kapsy vozidla, proto se z počátku domnívala, že by se mohlo jednat právě o tento den. Důkazní řízení nebylo zaměřeno na otázku, zda vozidlo na tomto místě zaparkoval její manžel, který jej celoročně provozuje. Pokud nebyla na fotografii zachycena kalamitní situace v uvedené době, vznikají vážné pochybnosti o okamžiku pořízení fotodokumentace.

11. Při rozhodování nebyl vzat v úvahu institut krajní nouze podle § 25 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. Žalobkyně na svou obranu uvedla, že se dne 18. 11. 2016 podrobila operaci, pohybuje se pomocí berlí, od 16. 1. do 20. 1. 2017 byl vyhlášen pro obrovské přívaly nového sněhu kalamitní stav, při jízdách v těchto dnech žalobkyně vždy s velkými obtížemi z vozidla vystupovala a vyndávala berle. Použití institutu krajní nouze na nadaný případ řeší vztah mezi zájmem chráněným přestupkovým zákonem a zájmem na ochraně zdraví jednotlivce podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Správní orgán nevzal v úvahu pochybnosti o časových souvislostech, pochybnosti ohledně zjištění totožnosti přestupce, nepřihlédl při posuzování přestupku, při jaké činnosti a za jakých okolností a kdo měl přestupek spáchat. Pokud by správní orgán skutečnosti řádně hodnotil, musel dopět k závěru, že s ohledem na bezúhonnost, věk a vážný zdravotní stav žalobkyně nelze jednání hodnotit jako společensky škodlivé a měl zastavit řízení. Žalobkyně poukázala na to, že opakovaně žádala o zřízení vyhrazeného parkoviště a poslední negativní rozhodnutí obdržela dne 27. 10. 2017. Také poukazovala na jiný případ, kdy se parkování na parkovišti vyhrazeném pro držitele průkazu ZTP dopustilo policejní vozidlo při ukládání pokuty. Žalobkyně tvrdila, že je schopna označit svědka a navrhnout jeho slyšení týkající se přestupku policie.
12. V závěru žaloby žalobkyně uvedla, že rozhodnutí je předčasné, protože nebylo řádně rozhodnuto o nepodjatosti všech úředních osob správního orgánu, které zřejmě ani nevěděly, že byla námitka podána, shromážděné důkazy neprokazují, že došlo k popsanému skutkovému ději v uváděné době v 10:37 hod. dne 18. 1. 2017 a že to byla žalobkyně, kdo v uvedený den vozidlo na uvedeném parkovišti zaparkoval.
13. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí zrušil a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.
14. V doplnění žaloby ze dne 15. 3. 2018 žalobkyně uvedla, že od seznámení s podklady pro rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu měla vážné pochybnosti o správnosti data, kdy se měla dopustit popsaného přestupku. Zopakovala, že jedním z důvodů bylo chybějící datum pořízení fotodokumentace. Žalobkyně nepřijala

vysvětlení správního orgánu, že sice byla vyhlášena sněhová kalamita, avšak v uvedený den byl dnem úředním, a proto parkovací místo bylo odklizen. Pokud by tvrzení bylo pravdivé, byl by odklizený sníh na přilehlém chodníku čerstvý a nikoliv starý, jako bylo na fotografii patrné. Žalobkyně ovšem nadále trvala na tom, že v jednom případě našla v kapse pravých předních dveří zapadlý svůj parkovací průkaz ZTP. Druhým důvodem jejích pochybností je fotodokumentací zachycená přenosná karta na jméno ■■■, opravňující k vjezdu do pěší zóny. Tuto kartu žalobkyně nikdy nepoužívá, protože má jako držitelka průkazu ZTP povolen vjezd do celé městské pěší zóny. Dále žalobkyně našla starý nevyzvednutý lékařský předpis ze dne 18. 1. 2017 vystavený MUDr. ■■■ gynekologem a porodníkem v Semilech. Žalobkyně uvedla, že z důvodu pooperační péče pobývala několik dnů před 18. 1. 2017 u přátel v Semilech, během návštěvy musela nečekaně vyhledat gynekologa, byla převezena v dopoledních hodinách do ambulance uvedeného lékaře. Ve stejné době tedy nemohla být v Jablonci nad Nisou a zaparkovat tam manželovo vozidlo, které tohoto dne vůbec neužila, ze Semil byla do svého bydliště manželem převezena až v podvečerních hodinách. K tomuto tvrzení žalobkyně předložila soudu nalezený lékařský předpis ze dne 18. 1. 2017 a prohlášení manžela ■■■ k událostem uvedeného dne a navrhovala soudu, aby si vyžádal lékařskou zprávu ■■■.

III. Vyjádření žalovaného

15. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí. K dalším argumentů uvedl, že v průběhu správního řízení se žalobkyně i její manžel, vlastník vozidla, vyjadřovali tak, že žalobkyně na daném místě s vozidlem zaparkovala. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Replika

16. V krátké replice žalobkyně uvedla, že stručný obsah vyjádření žalovaného, který nijak nehodnotí dodatečné zjištění žalobkyně ohledně události ze dne 18. 1. 2017, koresponduje dosavadnímu postupu správního orgánu, který hodnotil pouze skutečnosti v neprospěch žalobkyně. Bylo opomenuto, že fotodokumentace zachycující uvedeného dne za oknem vozidla kontrolní přenosnou kartu na jméno ■■■ nemá patrné datum pořízení, manželovu kartu žalobkyně nikdy nepoužívá a nevlastní, má jako držitelka průkazu ZTP povolen vjezd do celé městské pěší zóny, naopak k vjezdu a parkování v pěší zóně kartu používá její manžel. Zopakovala, že nebylo řádně zdůvodněno rozhodnutí o námitce podjatosti, kterou vznesla vůči všem úředním osobám Magistrátu města Jablonec, odboru správního, oddělení přestupků, a setrvala na podané žalobě.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení

dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., přitom soud vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.

16. Ve věci nařídil soud ústní jednání, při kterém žalobkyně i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. S ohledem na tvrzení žalobkyně, že se správní orgány dostatečně nevěnovaly tomu, zda přestupek nespáchal manžel žalobkyně a že žalobkyně byla v době, kdy k přestupku mělo dojít, byla ošetřena v Semilech, pristoupil soud na základě důkazních návrhů žalobkyně k doplnění dokazování skutkového stavu. V souladu s § 77 s. ř. s. doplnil soud dokazování jednak lékařským předpisem ■■■ ze dne 18. 1. 2017 a jeho lékařskou zprávou z téhož dne. Z těchto důkazů vyplývá, že žalobkyně dne 18. 1. 2017 v 10.25 hod. byla uvedeným lékařem vyšetřena v gynekologické ordinaci v Semilech pro náhlé gynekologické bolesti po prodělané operaci, ke kterým došlo při jejím pobytu v Semilech, byla jí předepsány léky a vydána lékařská zpráva pro primáře. Naopak soud shledal nadbytečnými další důkazy, které soudu žalobkyně předložila, důvody pro tento závěr soud vyloží v následujících pasážích rozsudku.

17. Po projednání žaloby při ústním jednání dospěl soud k následujícím závěrům. Soud se nejprve zabýval tím, jakým způsobem byla vypořádána námitka podjatosti proti úředním osobám správního orgánu I. stupně, oddělení přestupků.

18. K tomuto žalobnímu bodu předně soud uvádí, že námitku podjatosti všech úředních osob oddělení přestupků žalobkyně uplatnila prostřednictvím svého zmocněnce dne 16. 6. 2017, tedy až poté, co se dne 28. 4. 2017 konalo ústní jednání, při němž byl přestupek projednán oprávněnou úřední osobou ■■■. V námitce žalobkyně brojila proti tomu, že věc byla v průběhu správního řízení přidělena jinému referentu, než který ji předvolal k podání vysvětlení dne 6. 4. 2018. Tvrzeným důvodem podjatosti mělo být dlouholeté nepřátelství vedoucí oddělení přestupků L. T. a zmocněnce žalobkyně. Ze vztahu podřízenosti ostatních úředních osob vedoucí oddělení žalobkyně dovozovala existenci důvodů pro vyloučení všech úředních osob tohoto oddělení. K podané námitce se písemně vyjádřila vedoucí oddělení přestupků ■■■, která uvedla, že ■■■ jako nový zaměstnanec oddělení přestupků, který se teprve připravuje na složení odborné zkoušky, vyhotovil pouze jednoduchou výzvu provozovateli vozidla, dalšími úkony potom pověřila zkušenějšího kolegu ■■■. K jiné věci, v níž zmocněnec žalobkyně vystupoval jako svědek, uvedla, že spis byl již skartován, věc skončila pravomocným rozhodnutím, které nebylo zrušeno, nebyla tedy zjištěna žádná nezákonnost řízení. Deklarovala svůj neutrální vztah k zmocněnci žalobkyně s tím, že kroky ze strany pracovníků

oddělení přestupků včetně vedoucí jsou zákonným a standartním postupem a žádný z pracovníků nemá s ohledem na svůj poměr k věci, účastníkovi řízení nebo jeho zástupci zájem na výsledku řízení, pro který by bylo možné uvažovat o jejich podjatosti. Usnesením ze dne 14. 7. 2017, č. j. 62196/2017, tajemník správního orgánu I. stupně, podle § 14 správního řádu rozhodl, že žádná z úředních osob oddělení přestupků není vyloučena z řízení, provádění souvisejících úkonů a vydání rozhodnutí v dané přestupkové věci. Nadřízený správní orgán svoje rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně neuvedla žádné zákonné důvody, které by u oprávněných osob vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti, přestup posoudil i jiné možné důvody s rovněž to, že jsou zaměstnanci správního orgánu I. stupně. Uvedl, že pověření oprávněné úřední osob k vedení řízení je plně v kompetenci vedoucí oddělení ■■■, u které po prostudování spisů a posouzení jejího vyjádření nebyly shledány důvody pro postup podle § 14 odst. 4 správního řádu a jakékoli osobní vztahy oprávněných úředních osob vůči zástupci žalobkyně nebyly prokázány. Proti tomuto usnesení žalobkyně nepodala odvolání, usnesení nabylo právní moci dne 15. 8. 2017, teprve poté vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku.

19. Důvody pro vyloučení úřední osoby z projednání a rozhodování věci a postup při vyřízení námítky podjatosti uplatněné účastníkem řízení obsahuje ustanovení § 14 správního řádu. Podle odst. 1 uvedeného ustanovení je úřední osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Dle odst. 2 může podjatost úřední osoby namítat i účastník řízení, jakmile se o ní dozví. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Povinnost úřední osoby bezodkladně uvědomit svého představeného o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, zakotvuje odst. 3 uvedeného ustanovení. Podle § 14 odst. 4 správního řádu platí, že představený úřední osoby, která je vyloučena, za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti. Usnesení o tom se pouze poznamená do spisu. Nelze-li určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis, nadřízený správní orgán pak postupuje podle § 131 odst. 4 správního řádu.
20. V daném případě tajemník správního orgánu I. stupně postupoval jako představený v souladu s § 14 odst. 4 správního řádu a důvody vyloučení uvedené žalobkyní posoudil a rozhodl usnesením, ač pohledu soudu byla námitka uplatněna nikoli bezodkladně. Zákon nestanoví přesný postup, jak má při posouzení uplatněných důvodů vyloučení představený postupovat, správní řád neukládá úřední osobě (na rozdíl od např. zákonné úpravy rozhodnutí o námitce podjatosti soudce dle § 8 odst. 5 s. ř. s.), aby se povinně k podané námitce vždy vyjádřila. V dané věci žalobkyně žádné konkrétní důvody, které by vypovídaly o poměru ostatních úředních osob oddělení přestupků s výjimkou vedoucí ■■■ ať již k přestupku žalobkyně, či k její osobě nebo jejímu manželu – zmocněnci, neuváděla. Z vyjádření

vedoucí ■■■ vyplynulo, že takové skutečnosti tu na straně ostatních úředních osob nejsou. Za stavu, kdy důvody pochybovat o nepodjatosti těchto osob žalobkyně odvozovala pouze od jejich služební podřízenosti vedoucí oddělení, nebylo vadou, pokud si tajemník správního orgánu I. stupně dále nevyžádal písemné vyjádření těchto osob k uplatněné námitce. Nebyly zde na straně ostatních úředních osob žádné skutečnosti specifikované žalobkyní, které by mohl tajemník správního orgánu I. stupně prověřovat. K námitce nezákonné manipulace věcí po jejím přidělení referentu ■■■ soud ve shodě se žalovaným uvádí, že správním řádem ani jiným právním předpisem není striktně předepsáno, že úkony v řízení může činit pouze jedna oprávněná úřední osoba. Nadto soud uvádí, že vyhotovil-li referent přestupkového oddělení ■■■ výzvu ze dne 25. 1. 2017, kterou byl ■■■ jako provozovatel vozidla vyzván k zaplacení peněžité částky dle § 125h zákona o silničním provozu, jednalo se o úkon v rámci šetření správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu ve spojení s porušením povinnosti podle § 10 odst. 3 tohoto zákona, tedy úkon v jiné věci, učiněný ještě před zahájením přestupkového řízení se žalobkyní. Soud dodává, že od zahájení přestupkového řízení včetně činil veškeré úkony v jeho průběhu referent ■■■, lze tak stěží hovořit o manipulaci s věcí v průběhu přestupkového řízení. Žalobkyní popsaný postup vedoucí oddělení ■■■ v jiné věci z roku 2008, vnímaný zmocněncem jako nezákonný, takový, který měl založit důvody pro její podjatost, nebyl prokázán. Z vyjádření ■■■ vyplynulo, že k zmocněnci žalobkyně má neutrální vztah, existenci dlouholetého nepřátelského vztahu popřela, připomenula, že tehdejší případ, v němž vystupoval zmocněnec žalobkyně jako svědek, skončil odsuzujícím rozhodnutím, přičemž žádná nezákonnost ve věci nebyla zjištěna, spis byl skartován. Za tohoto stavu soud pro nadbytečnost neprovedl dokazování stížností ■■■ ze dne 7. 7. 2008, samotné podání stížnosti (nadto v době před téměř 10 lety), aniž by byla shledána její důvodnost, nepřátelský vztah ■■■ k zmocněnci žalobkyně prokázat nemůže. Soud má tedy za to, že uplatněná námitka pro vyloučení vedoucí oddělení přestupků byla posouzena zákonným způsobem a věcně správně. Kromě tvrzení žalobkyně nic nepřátelský postoj vedoucí oddělení přestupků neprokazuje, tato úřední osoba se navíc na žádném procesním úkonu v probíhajícím přestupkovém řízení ani na vydání rozhodnutí bezprostředně nepodílela. Uplatněnou žalobní námitku, že ve věci rozhodl správní orgán, u něhož jsou dány důvodné pochybnosti o jeho nepodjatosti, shledal soud nedůvodnou.

21. K namítané absenci data na fotodokumentaci zachycující parkující vozidlo soud uvádí, že uvedení doby pořízení na fotodokumentaci není zákonnou podmínkou jejího využití jako důkazu ve správním řízení. Pořízení fotodokumentace v době přestupkového jednání vyplývá ze svědecké výpovědi strážníka ■■■. Tento svědek výslovně uvedl, že místo přestupku i parkující vozidlo s kolegou zdokumentovali pořízením fotodokumentace. Že se jedná o fotografie předmětného vozidla pořízené dne 18. 1. 2017 v dopoledních hodinách, podpůrně dokládá úřední záznam strážníka ■■■ ze dne 23. 1. 2017, v němž bylo zmíněno pořízení fotodokumentace přestupku. Ta byla městskou policií postoupena správnímu orgánu I. stupně jako příloha spolu s oznámením přestupku a zmíněným úředním záznamem. Právě uvedené skutečnosti vylučují dodatečné pořízení fotodokumentace, které žalobkyně

namítala. Z provedených důkazů beze všech pochybností plyne, že uvedeného dne ve stanovenou dobu bylo ■■■ zaparkováno na vyhrazeném parkovišti, aniž by bylo označeno parkovacím průkazem 07 označujícím vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou. Provádění dalšího dokazování ohledně množství sněhu a kalamitního stavu v Jablonci nad Nisou považoval soud s ohledem na jednoznačně prokázanou dobu a místo přestupkového jednání za nadbytečné.

22. Namítala-li žalobkyně, že správní orgány dokazování nezaměřily na zjištění, zda uvedeného dne předmětné vozidlo nezaparkoval na vyhrazeném parkovišti její manžel, je nutno jí přitakat. Tento postup však nelze správnímu orgánu I. stupně a žalovanému za dané situace vytknout. Správní orgány totiž vycházely ze souhlasných vyjádření žalobkyně a jejího manžela – provozovatele vozidla, kteří shodně uváděli, že uvedeného dne na vyhrazeném parkovišti s vozidlem zaparkovala právě žalobkyně (viz písemné vyjádření manžela žalobkyně ze dne 28. 2. 2017, písemné vysvětlení žalobkyně ze dne 5. 4. 2017, vyjádření manžela žalobkyně jako zmocněnce v průběhu ústního jednání konaného dne 28. 4. 2017). V průběhu správního řízení tedy nevznikly žádné pochybnosti o tom, kdo se zjištěného přestupkového jednání dopustil.
23. Teprve v žalobě a ještě podrobněji v jejím doplnění přichází žalobkyně s tvrzením, že se přestupkového jednání dne 18. 1. 2017 kolem 10:37 hod. v Jablonci nad Nisou nemohla dopustit, protože v tuto dobu podstupovala lékařské vyšetření v Semilech. S ohledem na princip plné jurisdikce správních soudů není uplatnění nových žalobních tvrzení a důkazních návrhů obviněného z přestupku zapovězeno (v podrobnostech soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, publ. ve Sb. NSS 3577/2017). Soud není při svém rozhodování ve skutkových otázkách omezen zjištěními správních orgánů, a to ani co do rozsahu provedených důkazů, při dodržení zásady, že soudem prováděné dokazování musí směřovat v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. výlučně k osvědčení skutkového stavu v době rozhodování správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, sp. zn. 1 As 32/2006, publ. ve Sb. NSS 1275/2007). Ať už se jedná o promyšlenou procesní taktiku žalobkyně (nebo jejího manžela ■■■ jako provozovatele vozidla) nebo si žalobkyně skutečně až s podáním žaloby a probíhajícím soudním řízením rozpomněla na události dne 18. 1. 2017, nabídla soudu určité logické vysvětlení, na základě něhož dospěl soud k závěru, že uplatněné žalobní tvrzení a nově předložené či navržené důkazy zpochybňující, že přestupcem byla žalobkyně, nelze bez dalšího odmítnout jako irrelevantní nebo nevěrohodné.
24. Soud proto v intencích § 77 s. ř. s. přistoupil k provedení důkazů, jichž se žalobkyně na svou obranu dovolávala. Provedenými důkazy – lékařským předpisem a zprávou MUDr. ■■■ ze dne 18. 1. 2017, kterou uvedený lékař soudu k jeho dotazu, zda skutečně uvedeného dne provedl vyšetření žalobkyně, poskytl – má soud za prokázané, že žalobkyně byla dne 18. 1. 2017 kolem 10:25 hod. ošetřena v gynekologické ordinaci v Semilech, tudíž nemohla v inkriminovanou dobu

zaparkovat vozidlo svého manžela na vyhrazeném parkovišti bez příslušného parkovacího průkazu. Tomu ostatně odpovídá, že ve vozidle byla na viditelném místě umístěna parkovací karta vystavená na jméno manžela žalobkyně, který ji využíval k vjezdu a parkování vozidla v pěší zóně. Dokazováním provedeným před soudem tak bylo vyvráceno, že zjištěného protiprávního jednání, jež naplnilo skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu, se dopustila žalobkyně. Správní orgány tedy vycházely z nesprávně zjištěného skutkového stavu věci. Za daného stavu soud považoval za nadbytečné dokazování doplnit písemným prohlášením ■■■■, resp. jeho svědeckou výpovědí.

25. Vzhledem k tomuto závěru se již soud nezabýval žalobní námitkou, že protiprávnost jednání žalobkyně vylučuje stav krajní nouze. Proto nebylo na místě blíže se zabývat ani zdravotním stavem žalobkyně uvedeného dne, ani povětrnostními podmínkami. Skutečnost, že žalobkyni v minulosti nebylo vyhrazeno parkovací stání pro držitele průkazu ZTP, nebyla pro danou věc relevantní, soud proto neprovedl dokazování předloženým rozhodnutím Magistrátu města Jablonec ze dne 24. 10. 2017.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu důvodnou a rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž je žalovaný dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným názorem soudu vázán.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
28. Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátkou, náleží jí tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady tedy spočívají v odměně advokátky za zastupování ve výši 4 x 3 100 Kč za 4 úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a doplnění žaloby, účast na ústním jednání soudu [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 4 x 300 Kč za 4 úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 13 600 Kč. Soud neuznal za účelně vynaložené náklady na odměnu a náhradu hotových výdajů v souvislosti s podáním repliky, neboť se jednalo o stručné podání, jehož obsah do věci ničeho nového nepřinesl a skutečnosti v replice uvedené žalobkyně mohla uvést již v předchozím podání. Dále

žalobkyni náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 16 600 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 16. srpen 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně